



БОРБА

...Тъзъ, който падне
въ бой за свобода,
Той не умира!...

Хр. Востевъ

ИЛИНДЕНЪ

1903 год.

/ Настоящиятъ брой се посвѣщава на падналитѣ и линденци
- борцитѣ и свобода и обединение на бѣлгарското племе ./

Издава БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

NATIONAL BULGARIAN FRONT

CANADA

И л и н д е н ь - 1903 г.

Съ подписването на Санъ Стефанския договоръ на 3 мартъ 1878 г., почти всички български земи се дадоха на новосъздадената следъ петъ вѣка Българска държава. Радостта на цѣлия български народъ бѣ голѣма. Свиднитѣ жертви които се дадоха въ борбата за свобода, бѣха най-последно възнаградени. България бѣ свободна. Но...

Още същата година западната дипломация се обяви противъ този договоръ, изплашена отъ руското влияние въ близкия югоизтокъ и му наложи ревизия съ така наречения Берлински конгресъ. България отново бѣ разпокъсана. По силата на Берлинския конгресъ се създаде Българско свободно княжество-между Дунава и Стара Планина /Мизия/ и така наречената автономна провинция "Източна Румелия" /Тракия/, а всички останали български земи се върнаха пакъ подъ прѣката властъ на Турция.

Въ останалитѣ отново подъ робство земи, легендарни войводи поведоха чети и продължиха борбата съ пушка въ рѣка за свободата и на тия български земи. Възстанията въ Крушевско, Разложко и Охридско, непосредствено следъ Берлинския конгресъ, идваха да покажатъ, че има робство че борбата пакъ започва. Българския народъ открито демонстрира противъ клаузитѣ на Берлинския конгресъ, но той бѣше безсиленъ и съ нищо не промѣни нѣщата. Великитѣ сили се наложиха.

До 1893 година борбата се водеше неорганизирано отъ мѣстнитѣ бунтовнически чети. Презъ същата година се заражда въ главата на Д. Груевъ идеята за образуване на революционна организация по подобие на Б.Т. Революционенъ Комитетъ отъ преди освобождението на България. Тая идея той сподѣля съ своитѣ близки приятели, която се възприема и още същата година се полагатъ основитѣ на В.М.Р.О. въ градъ Солунъ. Само следъ десетъ години тая революционна организация раздруса изъ основи Отоманската империя и показа предъ свѣта, че българитѣ въ Македония искатъ свобода, макаръ тая свобода да имъ срува и живота. Съ приемане устава на революционната организация, изработенъ по образецъ на Б.Т.Р. Комитетъ, се конструирва първиятъ Централенъ Комитетъ подъ председателството на Д-ръ Хр. Татарчевъ съ секретаръ Д. Груевъ.

Започва организирането и създаването на революционни комитети първо въ градоветѣ, а постепенно и въ селата. Абсолютна тайна се е пазело за създадената организация, посвѣтенитѣ въ нея сѣ знаели само за съществуването и. Телпърва Виношката афера даде на турската властъ да разбере, че "раята" се организира и се готви за борба. Една нетактичностъ повлече нѣколко стотинъ души по затвори, убити, ранени и изтезавани по най безчовѣченъ начинъ. Турската властъ прояви цѣлата си звѣрщина за да хване главата на организацията, но напраздно. Виношката афера взе първитѣ свидни жертви, но тя послужи като урокъ за по голѣма осторожностъ и предпазливостъ. Непосредствено следъ нея се създава четнишкия институтъ къмъ организацията. Главната задача на бойнитѣ чети бѣ да кръпятъ повдигатъ духа на народа, да го окрилятъ отъ самозабравили се паши, бегове и народни измѣнници.

Въ челнитѣ редици революционната организация заставаатъ най достѣ-

